

КОНСТИТУЦІЯ ПРАЦІ В ПРАВІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Гаєвая О.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Правове визначення поняття «конституція праці» необхідно розглядати з первинного права Європейського союзу. Визначення Євросоюзу як складної багатосходинової правової системи ніде не знаходить такого підтвердження, як в його трудовому праві. Це визначається особливими конституційними нормами держав-членів, які мають свою компетенцію в економічній і соціальній політиці (1, ст. 120, 151, 152), а також економічними і соціально-конституційними вимогами Євросоюзу. У праві Євросоюзу трудове право займає проміжне положення між економічним і соціальним правом. Юридично обов'язковий економічний порядок може заборонити ті соціальні норми держав-членів, які застосовуються в трудовому праві. Це справедливо і для Європейського союзу. Якщо ні держави-члени, ні Євросоюз не візьмуть на себе відповідальність за соціально-трудове регулювання, тоді виникає питання: в змозі регулювати ринок праці автономні норми, які прийняті шляхом колективних угод між спілками роботодавців і профспілками на національному або європейському рівні? Через цей взаємозв'язок між національним правом і правом Євросоюзу виник розділ компетенцій між державами-членами і соціально-трудовими партнерами. Трудове право держав-членів регулюється відповідно з їх загальною правовою традицією, тобто законодавець, судова практика і сторони тарифних договорів знаходяться на єдиному рівні. Вони регулюють надрегіональні, регіональні відносини або відносини на рівні підприємства. Перший напрямок, який вкладається в поняття «конституція праці», виходить з того, що «конституцію праці» Євросоюзу створили конституційні традиції держав-членів. Але безпосередньо застосовані норми Договору про функціонування Європейського союзу, можуть визначати національне трудове право. Другий напрямок, який досліджує поняття «конституція праці», зв'язаний з поняттям, яке асоціюється з встановленим порядком держави. Таке уявлення протистоїть динамічному характеру Євросоюзу і його права. Якщо намагатися встановити головних відповідальних у питанні динаміки «конституції праці», то на перший план виходить Суд ЄС, практика якого встановлює істотний зміст економічних і соціально-конституційних норм Договору про функціонування Європейського союзу. Але і на думку Суду ЄС, джерелами формування принципів «конституції праці» і є конституційні традиції держав-членів, Європейська Конвенція прав людини і інші міжнародно-правові акти.

Література:

1. Офіційний вісник Європейського Союзу - Договір про функціонування Європейського Союзу 1957. - 30.3.2010 UA. - C83/1 [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://eulaw.ru/treaties/tfeu>